

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr XXVIII/200/2021
Rady Powiatu w Szczycie
z dnia 24.09.2021 r. dca

POWIATOWY PROGRAM DZIAŁAŃ
PROFILAKTYCZNYCH W ZAKRESIE
PROMOWANIA I WDRAŻANIA
PRAWIDŁOWYCH METOD
WYCHOWAWCZYCH W STOSUNKU
DO DZIECI W RODZINACH ZAGROŻONYCH
PRZEMOCĄ W RODZINIE
W POWIECIE SZCZYCIEŃSKIM NA LATA
2021-2026

1. Wstęp
 - a) rodzaje przemocy
 - b) podstawy prawne
2. Analiza problemów społecznych na terenie Powiatu Szczycieńskiego
3. Zasoby instytucjonalne
4. Cele programu
5. Harmonogram programu
6. Adresaci programu
7. Przewidywane efekty programu
8. Finansowanie programu
9. Monitoring programu

1. WSTĘP

Program został dostosowany do lokalnych potrzeb społecznych jak również możliwości realizacyjnych Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Szczytnie oraz jednostek podległych Staroście Powiatu Szczyckiego.

Głównym założeniem programu jest zintensyfikowanie działań mających na celu udzielanie specjalistycznej pomocy zwłaszcza w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci oraz realizacji działań o charakterze informacyjno-edukacyjnym w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie z terenu Powiatu Szczyckiego.

Jednym z czynników mających wpływ na zachowania agresywne dzieci ma środowisko rodzinne takie jak:

- ↓ Niewłaściwa postawa wychowawcza rodziców (liberalizm lub rygoryzm);
- ↓ Brak opieki i kontroli ze strony rodziców;
- ↓ Brak harmonijnego współżycia w rodzinie;
- ↓ Brak zgodności rodziców lub odmienne poglądy.
- ↓ Czynniki spowodowane wirusem COVID-19

Dzieci, które często doświadczają przemocy rodzinie często przenoszą ją do własnego życia.

Kolejnym czynnikiem mającym wpływ na zachowania agresywne dzieci jest środowisko szkolne. Są to :

- ↓ Presja czasowa;
- ↓ Niesprawiedliwie ocenianie gdy uczeń czuje się poszkodowany;
- ↓ Częste upomnienia;
- ↓ Zbyt rzadko wykrywane umiejętności konstruktywnego rozwiązywania sytuacji konfliktowych przez nauczycieli i wychowawców

Ważny wpływ na funkcjonowanie dzieci ma również grupa rówieśnicza. Grupa może oddziaływać pozytywnie na dziecko a może także stwarzać warunki do bardziej śmiałych i odważnych zachowań agresywno- przemocowych.

Współczesne media publikujące informacje i obrazy mają znaczący wpływ na zachowania agresywne dzieci. Przemoc i agresja prezentowane w mediach powodują wzrost tolerancji i zwiększają gotowość do przejawiania zachowań przemocowych. Dziecko pod wpływem oglądania scen przemocy staje się mniej wrażliwe na przejawy okrucieństwa , przemoc traktuje jak sposób rozwiązywania problemów, naśladuje w swoim życiu akty przemocy widziane na ekranie.

Atmosfera, w jakiej toczy się wychowanie oraz ogół środków wychowawczych, a także sposób odnoszenia się do dziecka tworzą styl wychowania. Możemy wyróżnić trzy podstawowe style wychowania:

- **styl liberalny** – najkrócej można opisać ten styl twierdzeniem, że rodzice pozwalają dziecku na zbyt dużą swobodę. Dziecko samo podejmuje decyzje, za co także ponosi odpowiedzialność. Poza tym, że dziecko uczy się dużej samodzielności i niezależności. Styl liberalny może okazać się krzywdzący ponieważ często sprawia, że dzieci czują jakby nie miały wsparcia rodziców, nie są pewne swoich działań, nikt nie utwierdza ich w słuszności podejmowanych działań ani nie chroni przed niebezpieczeństwami wynikającymi z błędnych decyzji. Dziecko może czuć bezradność i powierzchownie traktować normy i wartości;

- **styl demokratyczny** – okazuje się być najkorzystniejszy dla rozwoju dziecka i funkcjonowania rodziny. Obie strony współpracują i razem podejmują decyzje, które są wynikiem rozmów i kompromisów. Rodzic uczy dziecko jak podejmować decyzje, jakimi wartościami się kierować, a w razie niepowodzeń dziecko zawsze może liczyć na wsparcie rodzica i doradzić się w trudnych sytuacjach. Rodzic jest opiekuńczy, wrażliwy na potrzeby i możliwości dziecka, wspiera jego rozwój, jest konsekwentny i potrafi wyznaczyć granice;

- **styl autokratyczny** – styl, który ma charakter konserwatywny i jest oparty na autorytecie przemocy. Charakteryzuje się tym, że opinia rodzica jest zawsze najważniejsza, zdanie dziecka często nie jest brane pod uwagę. Nieprawidłowa postawa może prowadzić do lęku przed wypowiedaniem własnej opinii, nadmiernej uległości, wywoływać bezradność lub rodzic frustrację i agresję.

Rodzina, która nie potrafi sprostać obowiązkowi wobec dzieci oraz nie pozwala na zaspokojenie potrzeb, które są niezbędne do prawidłowego rozwoju określana jest mianem rodziny dysfunkcyjnej. Dziecko żyjące w takiej rodzinie narażone jest na poczucie zagrożenia, ma poczucie winy, czuje się odpowiedzialne za zaistniałą sytuację, przy czym jest bezradne, ponieważ nie wie jak sobie poradzić z problemem przemocy oraz do kogo zwrócić się o pomoc, ponieważ to rodzice jako najbliższe osoby zawiedli.

Jak wspomniano we wstępie należy podejmować odpowiednie działania i stosować wskazane dla sytuacji środki, aby zapobiec konieczności podejmowania działań interwencyjnych, kiedy niekorzystne zjawisko już powstanie lub rozwinię się i wyrządzi szkody.

A) RODZAJE PRZEMOCY

Przemoc fizyczna – Dzieci bite i maltretowane często są poranione w miejscach zakrytych ubraniem. U dzieci potrząsanych mogą też występować rozległe ogniska krwotoczne w siatkówce. Dzieci bite, rzucane, potrząsane mogą mieć także liczne obrażenia wewnętrzne.

Obrażenia, które możemy zaobserwować na ciele maltretowanych dzieci rodzice często tłumaczą niezwykłą zdolnością dzieci do ulegania wypadkom. Niechętnie zgłaszają się do lekarzy czy po pomoc medyczną, unikają wyjaśniania okoliczności powstania lub robią to nieprzekonywująco, są nadmiernie ostrożni i złąknieni lub agresywni słownie.

Przemoc emocjonalna- jest najpowszechniej stosowaną formą przemocy wobec dzieci. Występuje także z innymi formami przemocy. Przemoc emocjonalna prowadzi do zniszczenia pozytywnego obrazu własnej osoby. Typowe zachowania to: odrzucanie, izolowanie, ignorowanie, wyszydzanie, upokarzanie, ciągle krytykowanie, terroryzowanie, zmuszanie do wysiłku przekraczającego możliwości dziecka, pozbawianie form kontaktu potrzebnych do prawidłowego rozwoju dziecka.

Objawy: ciągle nerwowe napięcie, zaburzenia mowy, zaburzenia snu, bóle głowy, bóle brzucha, moczenie się, rozdrażnienie, stałe poczucie winy, tiki, depresja, lek, częste kłamstwa, zamknięcie się w sobie, ugrzecznione zachowania.

Zaniedbanie- to ciągle nie zaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych dziecka. Objawami zaniedbania są: ciągły głód, niedożywienie, niska waga, brudne włosy, niewłaściwe i /lub brudne ubranie, objawy braku opieki medycznej, brak uwagi i zainteresowania ze strony opiekunów.

Jedną z najtrudniejszych do ujawnienia form przemocy wobec dzieci jest **wykorzystywanie seksualne**. Mówimy o nim wtedy, gdy dorosły traktuje dziecko jak obiekt seksualny i posługuje się nim w celu zaspokojenia swoich potrzeb. Wykorzystywaniem seksualnym są nie tylko analne, oralne czy genitalne stosunki płciowe, czy ich usiłowanie, a także dotykanie narządów płciowych, masturbacja, obnażanie się w obecności dziecka, czy zmuszanie do oglądania pornografii, itp.

Ofiarami *przemocy seksualnej* są zarówno dziewczynki jak i chłopcy. Do wykorzystania seksualnego dochodzi zazwyczaj bez użycia siły. Sprawca-zwykle dobrze dziecku znany- uwodzi je, przekupuje, wywiera presję posługuje się autorytetem i zmusza do milczenia. „Wiesz kochanie, to będzie nasza wspólna, największa tajemnica, nikt nie może się dowiedzieć”, „Jeśli mnie zdradzisz, to przyjdzie policja i przez ciebie trafię do więzienia”, „i tak nikt ci nie uwierzy”, „jeśli się nie zgodzisz zrobię to z twoją małą siostrzyczką”

Często się zdarza, że matka wie o całej sprawie lub podejrzewa, a jednak milczy czy wręcz zaprzecza, bowiem boi się przemocy ze strony sprawcy, rozpadu rodziny, pozostania bez środków do życia, że będzie jeszcze gorzej. Dziecko nie wyjawia tajemnicy bojąc się wstydu, odrzucenia, ukarania i tego, że nikt mu nie uwierzy. Sprawca zwykle jest w pobliżu dziecka i może kontrolować jego zachowanie i zniweczyć wszelkie próby ujawnienia sekretu.

Wbrew panującemu powszechnie przekonaniu sprawcami wykorzystywania seksualnego dzieci bywają również kobiety-matki, konkubiny, siostry, babcie, a także przyjaciółki rodziny.

Zachowanie dziecka może być sygnałem, że jest ono ofiarą napastowania seksualnego. Często obserwuje się regres w rozwoju, np. powrót do ssania palca lub smoczka, jak również wszelkie zachowania lękowe, np. dziecko boi się zostać samo, boi się położyć do łóżka, unika dotykania, boi się ciemności, unika sytuacji, w której trzeba się rozebrać, np. na lekcji gimnastyki lub na basenie. Dziecko może przejawiać nieadekwatne do swojego wieku zainteresowanie seksem, pobudzenie, może odtwarzać swoje doświadczenia w kontakcie z innymi, np. podczas zabawy może dotykać genitaliów innych dzieci.

Dziecko –ofiarą wykorzystywania seksualnego czuje się głęboko napiętnowane, naznaczone, często izoluje się od otoczenia, ma trudności w nawiązywaniu kontaktów z innymi ludźmi, czuje się gorsze, panicznie boi się, że ktoś pozna jego tajemnicę, nie potrafi wyrażać swoich uczuć, swoich potrzeb, ma zaburzona tożsamość, często cierpi też na różne dolegliwości somatyczne. W skrajnych przypadkach dziecko może podjąć próby samobójcze.

Podobne zachowania mogą być oczywiście wynikiem innych urazów, ale trzeba się im przyjrzeć także pod kątem ewentualności wykorzystywania seksualnego.

Stosowanie wobec dzieci różnych form przemocy łamie ich podstawowe prawa (gwarantowane przez akty międzynarodowe) i ten właśnie aspekt zjawiska staje się współcześnie podstawową motywacją do przeciwdziałania mu. Dzisiejsze argumentacje nie kładą już nacisku na fakt szkodliwości rozwojowych doznawania przez dzieci przemocy, jak i występowania późniejszych zaburzeń funkcjonowania społecznego, emocjonalnego i zawodowego, wynikłych z takich doświadczeń (tego typu argumentacje w centrum zainteresowania i jako główną wartość stawiają społeczeństwo i jego pomyślność, a nie konkretne dziecko), ale na konieczność poszanowania i ochrony praw dziecka jako pełnoprawnych obywateli społeczeństw demokratycznych. Przemoc wobec dzieci stanowi niewątpliwie problem społeczny, jest szkodliwa w sensie jednostkowym i indywidualnym, występuje stosunkowo często, a zdaniem niektórych niemal powszechnie, oraz mobilizuje społeczeństwa do organizowania reakcji- interwencji społecznych w walce ze zjawiskiem.

W dniu 29 lipca 2005 roku Sejm uchwalił ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, która zainicjowała nowy etap w polskich działaniach służących pomaganiu ofiarom przemocy i zmniejszaniu rozmiarów tego zjawiska. Ustawa, tworząc prawne zobowiązania do prowadzenia przeciwdziałania przemocy w rodzinach na wszelkich szczeblach administracji rządowej i samorządowej, jest cennym wsparciem dla dotychczasowych wysiłków. Jednak to, czy jej zapisy przekształcają się w fakty, w dużym stopniu zależy od nas wszystkich.

Nowelizacja ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U z 2021 r., poz.1249) nakłada na powiat takie między innymi zadanie, jak opracowanie i realizację programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie.

B) PODSTAWY PRAWNE

- ↓ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U.Nr 78 poz. 483 z późn. Zm). Rozdział II pt. „Wolność, prawa i obowiązki człowieka i obywatela”;
- ↓ Kodeks Karny (tekst jednolity Dz.U z 2021 r. poz.1249) art. 207 stanowi :”§ 1 Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stały lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.§ 2 jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.§3 jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 i w § 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat”
- ↓ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U z 2021 r , poz.1249).
- ↓ Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz.U z 2020 r. poz. 1876) również określa kompetencje pracowników jednostek pomocy społecznej, której zadaniem jest udzielanie wszelkiej pomocy osobom i rodzinom dotkniętym problemem przemocy w rodzinie.
- ↓ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz.U z 2021 r. poz. 1119). Mając na uwadze, iż zjawisko przemocy występuje bardzo często w rodzinach dotkniętych problemem alkoholowym, w kwestiach jej dotyczących bierze się także pod uwagę regulacje w/ cyt. ustawy.
- ↓ Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przyjęty Uchwałą Nr 16/2021 Rady ministrów z dnia 5 marca 2021 r.
- ↓ Wojewódzki Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2026 (Uchwała nr 1/6/21/VI z 05.01.2021)

2. ANALIZA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH NA TERENIE POWIATU SZCZYCIEŃSKIEGO

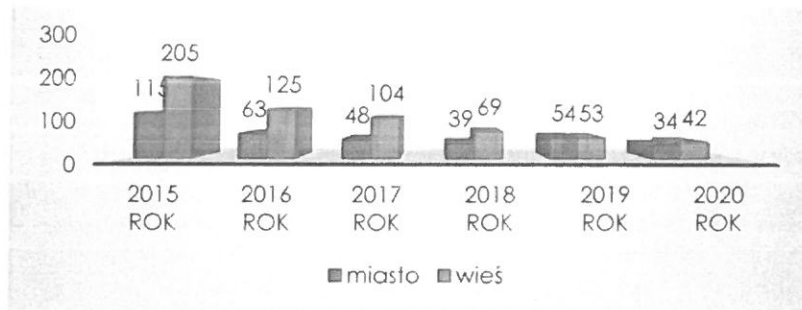
W celu właściwego zaplanowania podejmowanych działań niezbędne jest zdiagnozowanie problemów społecznych powiatu ze szczególnym uwzględnieniem przemocy w rodzinie.

Powiat Szczycieński zamieszkuje 69 376 mieszkańców (stan na dzień 31.12.2019 – dane GUS). Na koniec grudnia 2020 r stopa bezrobocia w powiecie szczycieńskim wynosiła 10,1%.

Ze względu na złożoność oraz specyfikę problemu przemocy w rodzinie, oszacowanie skali i rozmiarów tego zjawiska jest bardzo trudne do zbadania.

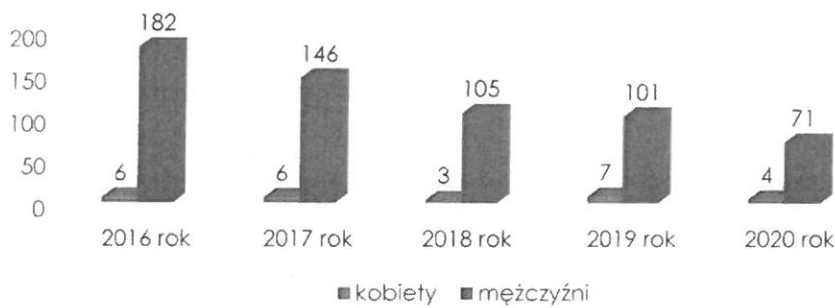
Oficjalne statystyki nie obejmują niezgłaszanych przypadków przemocy. W roku 2020 założono łącznie 76 „Niebieskich Kart-A „ dla porównania w 2019 roku założono łącznie 107 NK a w 2018 roku 108 NK.

Liczba założonych „Niebieskich Kart”
w latach 2015-2020

Źródło: KPP

Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie,
że stosują przemoc w rodzinie w latach
2016-2020

Źródło: KPP

W 2020 roku liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie wyniosła łącznie 75 osób.

Liczba przypadków poszczególnych rodzajów przemocy stosowanej w rodzinie :

Typ przemocy	2016	2017	2018	2019	2020
Fizyczna	143	114	91	97	74
Psychiczna	184	150	107	119	123
Seksualna	4	3	2	0	0
Ekonomiczna	10	5	3	3	0
Innego rodzaju przemocy	10	5	55	1	19
Razem	351	277	258	220	216

Źródło: KPP

Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięci przemocą w 2020 roku				
Lata	kobiety	mężczyźni	dziewczęta	Chłopcy
Do 65 r.ż	51	4	-	-
Od 66 r.ż	13	6	-	-
małoletni	-	-	31	22
Razem	64	10	Razem 53	

Źródło: KPP

Liczba założonych NK przez policję z podziałem na gminy 2020 rok							
Miasto Szczytno	Gmina Szczytno	Gmina Dźwierzuty	Gmina Pasym	Gmina Jedwabno	Gmina Rozogi	Gmina Świętajno	Gmina Wielbark
24	12	6	7	7	5	4	11

Źródło: KPP

Działania podjęte przez prokuraturę w latach 2018-2020

Działania	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
Liczba wniosków złożonych do prokuratury o wszczęcie postępowania wobec sprawcy	119	132	110
Liczba aktów oskarżenia	31	30	29
Liczba zastosowanych łącznie środków zapobiegawczych w tym:			
a) Dozorów policji	3	11	11
b) Liczba zakazów zbliżania się	-	-	-
c) Liczba tymczasowo aresztowanych	7	10	9
d) Liczba wydanych wyroków z art.207 KK	-	-	23
e) Liczba osób objętych dozorem kuratora	-	-	-
f) Liczba osób zobowiązanych do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym	-	-	1
g) Liczba osób objętych zakazem kontaktowania się z określonymi osobami	-	-	-
h) Liczba zastosowanych środków zapobiegawczych wobec osób oskarżonych o przestępstwo z użyciem przemocy	12	30	13
i) Liczba spraw z art. 207 KK prowadzonych przez Zespół Kuratorski	-	-	18
j) Inne			Nakaz opuszczenia lokalu mieszkalnego 5

Źródło: Prokuratura Rejonowa oraz Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej w Szczytnie

3. ZASOBY INSTYTUCJONALNE

Program będzie realizowany przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Szczytnie we współpracy z partnerami zewnętrznymi z Powiatu Szczycieńskiego, w szczególności:

- ❖ Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Szczytnie w tym Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Szczytnie;
- ❖ Placówki Oświaty (szkoły, przedszkola, SOSW, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna)
- ❖ Placówki opiekuńczo-wychowawcze;
- ❖ Gminne i Miejskie Ośrodki Pomocy Społecznej na terenie Powiatu Szczycieńskiego
- ❖ Sąd Rejonowy w Szczytnie
- ❖ Prokuratura Rejonowa w Szczytnie
- ❖ Komenda Powiatowa Policji w Szczytnie
- ❖ Zespoły Interdyscyplinarne z terenu powiatu
- ❖ Gminne i Miejskie Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na terenie Powiatu Szczycieńskiego;
- ❖ Punkty Konsultacyjno-Informacyjne w gminach;
- ❖ Świetlice środowiskowe;
- ❖ Placówki służby zdrowia
- ❖ Stowarzyszenia i organizacje pozarządowe
- ❖ Media;
- ❖ Kościoły różnych wyznań;

4. CELE PROGRAMU

Zgodnie z art.6 ust.3 pkt 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U z 2020 r poz. 218,956) do zadań własnych powiatu należy w szczególności opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy , zwłaszcza w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie.

Cel główny Programu” „Podejmowanie działań profilaktycznych w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych wobec dzieci w rodzinach zagrożonych występowaniem przemocy w rodzinie”

Cele szczegółowe Programu:

Cel 1 : „ Propagowanie prawidłowych metod wychowawczych i postaw rodzicielskich poprzez zwiększenie świadomości na temat negatywnych skutków płynących ze stosowania przemocy „

Cel 2: „Wspieranie rodzin z problemami opiekuńczo-wychowawczymi w prawidłowym pełnieniu ról społecznych”

Cel 3: „Edukacja rodzin mająca na celu kształtowanie prawidłowych postaw rodzicielskich, stosowanych metod wychowawczych oraz dostrzegania skutków płynących ze stosowania przemocy wobec dzieci i innych członków rodzin.”

5. HARMONOGRAM DZIAŁAŃ

Cel główny Programu „Podejmowanie działań profilaktycznych w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych wobec dzieci w rodzinach zagrożonych występowaniem przemocy w rodzinie”

Lp	Cel szczegółowy	Działanie	Realizatorzy	Termin realizacji
1.	Propagowanie prawidłowych metod wychowawczych i postaw rodzicielskich poprzez zwiększenie świadomości społeczności lokalnej na temat negatywnych skutków płynących ze stosowania przemocy	- prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych skierowanych do rodziców i dzieci m.in. poprzez rozpowszechnienie materiałów informacyjnych (np. ulotki, plakaty i inne) - tworzenie i realizacja programów profilaktycznych w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych	PCPR , OIK, ośrodki pomocy społecznej, zespoły interdyscyplinarne, placówki oświaty, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Sąd Rejonowy w Szczytnie, Komenda Powiatowa Policji, placówki opiekuńczo-wychowawcze	2021-2026
2	Wspieranie rodzin z problemami opiekuńczo-wychowawczymi w prawidłowym pełnieniu ról społecznych	-wspieranie rodzin we wzmacnianiu i odzyskiwaniu zdolności do prawidłowego funkcjonowania poprzez pracę socjalną, poradnictwo rodzinne, psychologiczne, pedagogiczne oraz prawne i inne -praca koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej z rodzinami zastępczymi oraz asystentów rodziny z rodzinami biologicznymi w zakresie kształtowania prawidłowych postaw i wzorców rodzicielskich -zwiększenie dostępności do informacji o możliwości	PCPR, OIK, ośrodki pomocy społecznej, zespoły interdyscyplinarne, placówki oświaty, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, placówki opiekuńczo-wychowawcze	2021-2026

		uzyskania wsparcia i pomocy		
3	Edukacja rodzin i dzieci mająca na celu kształtowanie prawidłowych postaw, stosowania metod wychowawczych oraz dostrzegania skutków płynących ze stosowania przemocy wobec dzieci i innych członków rodzin	-organizowanie spotkań , szkoleń i/lub warsztatów skierowanych dla rodziców mających na celu podniesienie kompetencji opiekuńczo- - wychowawczych -organizowanie szkoleń dla rodzin zastępczych mających na celu podnoszenie kompetencji opiekuńczo- wychowawczych -punkty konsultacyjne dla rodziców prowadzonych przez specjalistów z poradni psychologiczno- pedagogicznych w placówkach oświatowych -wzmacnianie kompetencji osobistych dzieci i młodzieży w zakresie umiejętności unikania zagrożeń i oceny ryzyka poszczególnych zachowań, budowania partnerskich relacji z ludźmi , dokonywania adekwatnej samooceny w oparciu o własne zasoby i dokonania	PCPR, OIK, Ośrodki pomocy społecznej, placówki oświaty, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna	2021-2026

6. ADRESACI PROGRAMU

Program ten adresowany jest do:

- ↓ Rodzin dotkniętych przemocą oraz zagrożonych zjawiskiem przemocy;
- ↓ Dzieci wychowujących się w rodzinach dotkniętych przemocą oraz zagrożonych przemocą;
- ↓ Dzieci będących ofiarami i świadkami przemocy w rodzinie;
- ↓ Rodzin niewydolnych opiekuńczo, wychowawczo, niezaradnych życiowo;
- ↓ Dzieci zagrożonych niedostosowaniem społecznym;
- ↓ Przedstawiciele instytucji wspierających dziecko i rodzinę oraz działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie

7. PRZEWIDYWANE EFEKTY PROGRAMU

Realizacja celu głównego i celów szczegółowych Programu jakim jest profilaktyka w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci zagrożonych przemocą w rodzinie, przyczyni się do zmniejszenia skali zjawiska przemocy w Powiecie Szczycieńskim a w szczególności do :

- Zwiększenia świadomości i wzrostu wiedzy rodzin z naszego powiatu nt., prawidłowych metod wychowawczych;
- Poprawy funkcjonowania rodzin w zakresie pełnienia funkcji opiekuńczo-wychowawczej;
- Wzrostu świadomości społecznej w zakresie możliwości uzyskania pomocy i wsparcia ze strony różnych instytucji;
- Zmiany postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie;
- Zwiększenie świadomości wśród mieszkańców powiatu na temat zapobiegania przemocy w rodzinie

8. FINANSOWANIE PROGRAMU

Program realizowany będzie w ramach środków własnych oraz ze źródeł zewnętrznych.

9. MONITORING PROGRAMU

Koordynatorem Programu jest Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Szczytnie. Przeprowadzenie monitoringu odbywać się będzie na podstawie rocznych sprawozdań tegoż Programu.